חניה בחנית נכה במקרה שהוצבו תמרור אחד במפרץ של 50 מטר

ביהמ"ש לעניינים מקומיים בחולון

תפ 89/14 נפסק לזיכוי

הנאשם החנה את רכבו בחנית נכה עקב שלא הבחין בתמרור

מדובר במקרה שהוצב תמרור אחד בפתחו של מפרץ באורך 50מטר במקרה זה עולה השאלה האם התמרור המוצב בפתח מפרץ החנייה אוסר חנייה לכל האורך עד 50מטר ממקום הצבתו והאם ניתן להסתפק בתמרור אחד בלבד

סיבה <mark></mark>

*חסר תמרור המורה על מספר המקומות לרכבים של נכים

מהנדסת התנועה הסבירה כי בתחילתו של אזור החניה מוצב תמרור 437, ולפי תכנית התנועה, היה אמור להיות מוצב בנוסף גם תמרור 439, המורה על שש מקומות לרכב נכה מסחרי גבוה, אך תמרור זה לא נמצא במקום, גם בעת הדיון המשפטי. עוד הסבירה כי לפי התכנית, אושר גם סימון 819, שהינו קווי הפרדה על הכביש.

המהנדסת ציינה כי המפרץ מיועד לתשע חניות נכה והודתה כי הסימון הכחול על שפת הכביש אינו מהווה תמרור והוא אינו חלק מהתכנית.

לטענת הנאשם, הוא הגיע לשטח בית החולים באותו הבוקר ולא הבחין בתמרור 437, ומאחר והחניה מרוחקת מפתח בית החולים, הוא לא חשד כי מדובר בחניית נכים. עוד טען כי הוא לא ידע שהצבע הכחול על שפת הכביש מסמן חניית נכים. *הוצב תמרור אחד בפתחו של מפרץ באורך 50 מטרים

בביהמ"ש עלתה השאלה האם התמרור המוצב בפתח מפרץ החניה, אוסר חניה לכל האורך, עד כ- 50 מטרים ממקום הצבתו. והאם ניתן להסתפק בתמרור אחד בלבד.

מהתמונות עלה כי רכב הנאשם חנה במרחק מספר חניות לאחר התמרור 437 ולא באזור הסמוך לתמרור, על כן לא הוכח כי הנאשם חנה במקום המיועד לחניית נכה בלבד, אלא במקום רחוק יותר. כמו כן, המאשימה סברה כי יש להוסיף כיתוב המורה על מספר מקומות החניה, אך כיתוב זה לא הוצב.

בנסיבות אלה בית המשפט זיכה את הנאשם מביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

כללי -חנית נכה -תמרור מוסתר /לא ברור

השופטת -אושרית הובר היימן

50591-02-16 נפסק לזיכוי

בית המשפט זיכה את הנאשם, מחמת הספק, מביצוע עבירה בנוגע להעמדת רכב וחנייתו במקום בו החנייה מיועד לרכב נכה. במרכז הכרעת הדין עומדת השאלה: האם הוראת התמרור (437) הייתה ברורה ונהירה לנהג כך שהבהיר, באופן שאינו משתמע לשני פנים, את האיסור הפלילי.

הנאשם אישר, כי העמיד את רכבו במקום ובמועד המצוינים בכתב האישום, אך כפר במיוחס לו, בטענה שהתמרור הוסתר על ידי עץ, לא היה מואר די הצורך וכי סימונו בדרך לא היה ברור

בית המשפט פסק כלהלן

כלל יסוד במשפט פלילי הינו, כי עקרון החוקיות מחייב איסור מפורש וברור על מנת להרשיע נאשם. תמרור חייב להיות ברור, במידה שאדם הרואה אותו יפעל על פי האמור בו, ואינו נדרש להרהר בדבר משמעותו. בהתאם לכך, ברגע שתמרור אינו ברור דיו, הרי שעולה ספק העומד לזכותו של הנאשם.

על הצבת התמרור חלה חזקת תקינות המעשה המינהלי, והמבקש להפריך חזקה זו – עליו עול ההוכחה.

בנסיבותיו של עניין זה עולה, הנאשם הוכיח, במאזן ההסתברויות, כי אופן הצבת התמרור, מיקומו בשטח, וסימון תוואי הדרך, לא היו ברורים דיים, באופן המעלה ספק לטובת הנאשם.

פגמים בתמרור

<mark>גובה התמרור</mark>

במידה וגובהו של התמרור הינו גבוה מ2*20 מטר אינו חוקי ודוח שניתן בגינו עלול להתבטל לא חייב למדוד עם סרט מדידה אפשר לבצע הערכה על פי גובה של בן אדם ועד כמה החריגה בנוסף

מבוסס על דברי השופטת תמר שרון נתנאל מספר תיק 16079-07-15

עומר פלום נגד עיריית חיפה

הנאשם חנה בחנית נכה וערער עקב כך שהתמרור היה גבוה מידי ולא הבחין בו

מדידת התמרור נעשתה בדרך שעומדת המערערת {בגובה 1.68}ומרימה ידים כלפי מעלה וכך מוכיחה שלפי הנראה לעין גובה התמרור גבוה בהרבה מ2.20 ועומד קרוב ל2.93 או לכל הפחות 2.73

החלטת השופטת נפסקה לזיכוי הנאשם מעבירת חניה במקום חנית נכה